

Primera història d'Esther. Improvisació per a titelles

Salvador Espriu

Primera història d'Esther

ALTÍSSIM

III

Que Déu us doni sempre la seva llum. Jo, l'Altíssim, cec d'aquesta parròquia de Sinera, tinc missió de convocar nens i crescuts, no a la «Sala Mercè», ara de magna esbaldida, que tant li convenia, sinó al jardí dels cinc arbres, sota el roser de la pell leprosa, la troana, la camèlia, el libanenc i la palmera gànguil, avui, una tarda d'estiu, sense cap núvol al cel, segons quedo notificat per la xerra caritativa de la Neua. Mossèn Silví Saperes, el nostre propi senyor ecònom, us convida als putxinel·lis de Salom, a mirar i aprendre la bíblica i vera història de la bona reina Esther. Veniu, amb la quitxalla, vilatans, patricis, homes, dones compatricis! Les hores s'afeixuguen, hi ha molta calma a mar, xisclen pels rials les orenetes. On trobareu més divertiment i més amable aire, per un preu, diguem la suposició, quasi de franc? Promès, ho deixo al fibló de cada consciència: que la voluntat fixi l'entrada. Rotlleu-vos, doncs, a pler, entorn del petit teatre. Feu via, que ja el rei s'emprova la corona del seu càrrec, el gran rei, a Susa, lluny d'aquí, prop d'aquí, potser davant aquests mateixos nassos. Els ninots parlaran i ballaran, moguts per la misteriosa traça de l'Eleuteri, el fill de la Marieta, el noi de la casa del costat, que un dia s'escolarà, com sabeu, sense temps ni d'un badall, les cames ben tallades, arreplegat per una màquina. Però avui Salom li encarrega encara de comandar la bellugor dels seus titelles. Procureu de distreure-us una estona i oblidar-vos de tot el mal que ens ha de succeir. Després, quan el sol s'hagi post i l'Hereu Quiliè camini contra la fosca de Sinera amb la canya d'encendre els fanals, anireu xano-xano a sopar i a esperar la son i la gràcia d'un nou matí, per a qui arribi. I prego al selecte d'amainar gatzara, car la representació comença. Estàs a punt, rei de Pèrsia?